तान् शरौघेण महता साश्वसूतान्महारथान् । विमुखीकृत्य सौभद्रः सिंहनादमथानदत् ।
तस्य नादं ततः श्रुत्वा सिंहस्येवाभिषेषिणः । नाम्रृष्यन्त सुसंरब्धाः पुनर्द्रोणमुखा रथाः ।
त एनं कोष्ठकीकृत्य रथवंशेन मारिष । व्यसृजन्निषुजालानि नानालिङ्गानि सङ्गशः ।
तान्यन्तरिक्षे चिच्छेद पौत्रस्तव शितैः शरैः । तांश्चैव प्रतिविव्याध तदद्भुतमिवाभवत् । १५९५
ततस्ते कोपितास्तेन शरैराशीविषोपमैः । परिवव्रुर्ज्जिघांसन्तः सौभद्रमपलायिनं ।
समुद्रमिव पर्य्यस्तं त्वदीयं तं बलार्णवं । दधारैकोऽर्ज्जुनिर्व्वाणैर्व्वेलेव भरतर्षभ ।
शूराणां युध्यमानानां निघ्नतामितरेतरं । अभिमन्योः परेषाञ्च नासीत्कश्चित्पराङ्मुखः ।
तस्मिंस्तु घोरसङ्ग्रामे वर्त्तमाने भयङ्करे । दुःसहो नवभिर्व्वाणैरभिमन्युमविध्यत ।
दुःशासनो द्वादशभिः कृपः शारद्वतस्त्रिभिः । द्रोणस्तु सप्तदशभिः शरैराशीविषोपमैः । १५९०
विविंशतिश्च सप्तत्या कृतवर्म्मा च सप्तभिः । बृहद्बलस्तथाष्टाभिरश्वत्थामा च सप्तभिः ।
भूरिश्रवास्त्रिभिर्व्वाणैर्म्मद्रजः षड्भिराशुगैः । द्वाभ्यां शराभ्यां शकुनिस्त्रिभिर्दुर्य्योधनो नृप ।
स तु तान् प्रतिविव्याध त्रिभिस्त्रिभिरजिह्मगैः । नृत्यन्निव महाराज चापहस्तः प्रतापवान् ।
ततोऽभिमन्युः संक्रुद्धस्त्वास्यमानस्तवात्मजैः । विदर्शयन् वै सुमहच्छिक्षाभ्यासकृतम्बलं ।
गरुडानिलरंहोभिर्यन्तुर्व्वाक्यकरैर्हयैः । दान्तैरग्न्यर्कदायादं त्वरमाणमवारयत् । १५९५
स्थित्वा तस्याग्रतः श्रीमानग्न्यर्कस्य सुतो बली । विव्याध दशभिर्व्वाणैस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ।
तस्याभिमन्युर्दशभिर्व्वाणैः सूतं हयान् ध्वजान् । बाहू धनुः शिरश्चोर्व्यां स्मयमानो न्यपातयत् ।
ततस्तस्मिन् हते वीरे सौभद्रेणाग्न्यर्केश्वरे । सञ्चचाल बलं सर्व्वं पलायनपरायणं ।
ततः कर्णः कृपो द्रोणो द्रौणिर्गान्धारराट्शलः । शल्यो भूरिश्रवाः क्राथः सोमदत्तो विविंशतिः ।
वृषसेनः सुषेणश्च कुण्डभेदी प्रतर्द्दनः । वृन्दारको ललित्थश्च प्रबाहुर्दीर्घलोचनः । १५९०
दुर्य्योधनश्च संक्रुद्धः शरवर्षैरवाकिरत् । सोऽतिविद्धो महेष्वासैरभिमन्युरजिह्मगैः ।
शरमादत्त कर्णाय वर्म्मकायावभेदिनं । तस्य भित्त्वा तनुत्राणं देहं निर्भिद्य चाशुगः ।
प्राविशद्धरणीं राजन् वल्मीकमिव पन्नगः । स तेनातिप्रहारेण व्यथितो विह्वलन्निव ।
सञ्चचाल रणे कर्णः क्षितिकम्पे यथाऽचलः । तथाऽन्यैर्निशितैर्व्वाणैः सुषेणं दीर्घलोचनं ।
कुण्डभेदिञ्च संक्रुद्धस्त्रिभिस्त्रीनवधीद्बली । कर्णस्तम्पञ्चविंशत्या नाराचानां समार्पयत् । १५९५
अश्वत्थामा च विंशत्या कृतवर्म्मा च सप्तभिः । स शरार्चितसर्व्वाङ्गः क्रुद्धः शक्रात्मजात्मजः ।
विचरन् ददृशे सैन्यैः पाशहस्त इवान्तकः । शल्यञ्च शरवर्षेण समीपस्थमवाकिरत् ।
उदक्रोशन्महाबाहुस्तव सैन्यानि भीषयन् । ततः स विद्धोऽस्त्रविदा मर्म्मभिद्भिरजिह्मगैः ।
शल्यो राजन् रथोपस्थे निषसाद मुमोह च । तं हि दृष्ट्वा तथा विद्धं सौभद्रेण यशस्विना ।
सम्प्राद्रवच्चमूः सर्व्वा भारद्वाजस्य पश्यतः । तं प्रेक्षन्तं महाबाहुं रुक्मपुङ्खैः समावृतं । १५९०
नदीयाः प्रपलायन्ते मृगाः सिंहार्द्दिता इव ।